

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation).

FRANK SAKSER, president.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 109 Greenwich
street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na leto velja list za Ameriko . . \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York . . . 4.00
" pol leta za mesto New York . . 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" pol leta 2.50
" " " četrt leta 1.75
V Evropo pošiljamo skupno tri številke.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
venemski nedelji in praznikih.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

"Advertisement on agreement."

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
vračajo.

Denar naj se blagovolji pošiljati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalnice
naznani, da hitreje najdemo naslovnika.
Dopisom in pošiljankam naredite naslov:

"Glas Naroda"

109 Greenwich Street, New York City,
Telefon 1279 Rector.

Zasedanje kongresa.

Napočil je veliki dan, ko se zopet
prične redne seje našega kongresa,
kteri se bode moral pred vsem ba-
viti z zadnjo krizo, ktera se ni kon-
čala. Vse, kar se bode zgodilo v tem
pregledu, bode brezdomno storjeno in
prij vsa našega prebivalstva.

Pri tem pa tudi ne smemo poza-
biti, da se bližajo predsedniške vo-
litve in da kongres v takih letih še
nikoli ni dokončal niti svojih naj-
važnejših nalog. S takimi nalogami
se je vedno bavil le toliko časa, do-
kter jih je rabil kot agitacijsko sred-
stvo v prid izida novih volitev.

Ako bode moglo krizo končati z
onimi sredstvi, ktere je dala vlada
na razpolago, potem nam ni treba
biti proroško nadarjenim, ako trdi-
mo, da bode kongres ravnal tudi le-
to tako, kakor vedno, kadar se bli-
žajo predsedniške volitve. Politiki
obeh strank zastopajo pred vsem na-
pitalistične koristi in kot taki zastop-
niki so pred vsem praktični ljudje.
Pri tem je vse odvisno od tega, kolik
bode sporazum med njimi in v koliko
zaupajo eden v drugega, oziroma v
koliko zaupajo velike kapitalistične
karti našim politikom. Ako to za-
upanje ni popolno, potem je kapita-
listom prav lahko, da baš pred vo-
litvami uprizorijo novo krizo in tako
prekrižajo račune in kalkulacije vsem
politikom in vsaj deloma že dovrše-
ne agitaciji za prihodnje predsedni-
ške volitve.

Ako jim Rooseveltova pomoč ban-
kam, ktere so dobile denar, na ktere-
ga jim vlada indirektno plačuje obre-
sti, bolj ugraja, nego demokratični
predlog, vsled kterega naj vlada jam-
či za vse bančne vloge, potem bodo
s svojo politiko čakali in svoje na-
črte zavlačevali. V tem slučaju bo-
demo potem drugo leto povodom kam-
panje slišali, da se imamo pred vsem
republikanem zahvaliti, da sedanja
kriza ni postala še večja, nego je
bila. To bode kolikortoli resnično
in radi tega bi bila nesmisel prieto
bančno reformacijo motiti s tem, da
se deluje na izvolitev demokratične-
ga predsedniškega kandidata.

V ostalem se pa pri nas dela ved-
no le po jednem in istem receptu, ta-
ko da je tozadevno prorokovanje zelo
lahko.

Trojčki.

V Barkovljah žena delaveca Pavla
Cubana je porodila trojčke. Vsi trije
novorojenčki so ostali pri življen-
ju. Ker je rodilna zelo rečna, se
nahaja sedaj v veliki bedi.

Koliko nosijo infanteristi?

Teže spravne in orožja, ki jo ima
nositi infanterist v različnih voj-
skih, pokazujejo glasom nekega vo-
jaškega lista nastopno podobe: V
Nemčiji nosi infanterist 27 kilogra-
mov 596 gramov, na Francoskem 26
gr 125 gr, alpski lovci na Francoskem
32 gr 96 gr, v Italiji 29 gr 136
gr, alpski lovci 28 gr 645 gr, na
Japonskem (po leti) 28 gr 365 gr,
v Avstro-Ogrski 26 gr 615 gr, v Ru-
siji 29 gr 206 gr, v Švici (po starem
predpisu) 30 gr 185 gr, v Švici (po-
skus l. 1907) 25 gr 890 gr. Franco-
ski infanterist ima torej najmanjše,
francoski alpski lovec naj večje
breme. Povprečno breme za vse se-
dem navedenih držav iznosa 28,366
kilogramov.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI IN
NAJZANEMERLJIVŠI DNEVNIK

Forakerjeva kandidatura

Ohajski senator Foraker pričel je
z bojem za predsedniško nominacijo
in je, kakor smo v minoleh tednu
javili, naznanil, da želi postati pred-
sedniški kandidat. Njegove tozadev-
ne priprave so stare in naznanilo o
tem ni drugaz, nego logična posledica
imenovanih njegovih priprav in
položaja v državi Ohio, kjer se on
bori s predsednikom in njegovim se-
danjim kandidatom Taftom za kon-
trolo v tamskijem republikanski
stranki. Pri tem se gre za to, da pri-
dobi ohajsko nacionalno delegacijo
republikanske stranke za se, tako da
bode njega proglasila kandidatom.

Posledica temu je, da zamore oni,
kteri v teh bojih premaga, vse svoje
nasprotnike izključiti iz uradov, k-
tere je mogel dobiti potom nominacije
in kasnejših volitev. Ako ostane
Roosevelt-Taftova stranka na krmilu,
potem je Forakerju tudi senatorstvo
odzvonilo. Njegov sedanji termin
poteče v letu 1909 in njegovo zopetno
izvolitev bi njegov nasprotnik kot se-
danji zmagovalce lahko preprečil.
Njegova izjava, da ne bode več kan-
didiral za senatorstvo, pač pa za
predsedništvo, mu na ta način zago-
tovi lepo in žestno odhodnico. Ako
bode torej nominiran senatorskim
kandidatom, zamore to mesto še ved-
no prevzeti, ako pa ne dobi nomina-
cije, zamore potem jednostavno izja-
viti, da sploh ni hotel postati sena-
tor in se lahko sklenejo na svojo se-
danjo izjavo, vsled ktere rad odstopi
od senatorstva.

Pri sedanji krizi pa vendarle ne-
kaj opažamo: od krize nadalje se šte-
vilo onih, koji bi radi kandidirali za
predsedniško mesto, hitro množi, kaj-
ti vsi mislijo, da je kriza Roosevelt-
ovej kandidaturi izdatno škodovala.

Grof Lev Nikolajevič Tolstoj.

K njegovemu pisateljskemu jubileju.

Letos dne 19. septembra je bilo 55
let, odkar je izšla prva povest grofa
Leva Nikolajeviča Tolstega. Ob tej
priliki je pisal ruski list "Novoje
Vremja": "Grof Lev Tolstoj je
prepričan nasprotnik jubilejev in ne
smatra številke 55 nikakor za primer-
no, da bi označala kakšno slavlje..."

Te vrstice dobro pončene lista,
ki šteje med svojimi stalnimi sotrudi-
niki sina velikega pisatelja, so iz-
zvale enozlasen protest večine pet-
rogradskih listov, ki so naglašali,
da Tolstoj ni več sam svoj, ampak
da je last celoga kulturnega sveta,
ki bi rad porabil sleherni priliko, da
izkaže očaku ruske književnosti svo-
je občudovanje in svojo ljubezen. Ra-
zun tega se je treba vendar spomniti,
zakaj se pravega 50letnega jubileja
ženjalnega pisatelja ni obhajalo.
Vzrok je bil ta, da je bil leto prej
na sklep svetega sinoda Tolstoj iz-
občen iz ruske oficijalne cerkve. Ta-
krat so pretile trde administrativne
kazni vsakemu Rusu, ki bi javno
kako manifestiral pesnikov jubilej.
Tako se je zgodilo takrat, da je sla-
vil ves kulturni svet ruskega ženja,
samo ruska družba in rusko časo-
pisje se ni smelo udeležiti tega sla-
lja.

To je torej poglobilni vzrok, zakaj
sta zdaj, pet let pozneje, ruska in-
teligenca in rusko časopisje porabila
dano priliko, da sta se poklonila v če-
ščenju velikemu samotarju na Jasni
Poljani.

Vsi petrogradski listi, izvenemši
"Novoje Vremja" in vsi drugi veli-
ki časopisi so prinesli vrste člankov,
posvečenih grofu Tolstemu, njegove-
mu življenju in delovanju. Petro-
gradska gledališča pa so praznovala
dan pesnikovega jubileja z uprizor-
jenjem njegovih najboljših del. Na
carskem odru so igrali njegovo vese-
loigro "Sadovi omike", v "Malem
gledališču pa njegovo dramo "Moč
teme". Ko je po dolgi prepovedi ru-
ska cenzura pripustila imenovanje
ženjalnega Tolstega dela, je otvorilo
"Malo gledališče" pred enajstimi le-
ti z njim svojo prvo sezono. Glavne
uloge so bile tudi zdaj v rokah ti-
stih igralcev, ki so bili pred enajstimi
leti pripomožli drami do njenih tri-
umfov na petrogradskem odru.

O Tolstemu je Slovencem že toliko
znano, da je odveč podajati na tem
mestu in ob tej priliki njegov životopis.
Zadostovalo bode torej, ako be-
ležimo samo par momentov iz življen-
ja velikega pesnika in misleca iz
Jasne Poljane.

Posestvo Jasnaja Poljana, last gro-
fa Tolstega, je desetletja sem njegovo
stalno bivališče, kamor v pravem po-
menu besede romajo zastopniki vseh
narodov in vsel alov. Na poti v Tu-
lo (Jasnaja Poljana je od gubernij-
skega mesta Tule oddaljena kakih 15
verst), pa je srečati vsaki dan Tolste-
ga, ko haja na počko ali hodi pač k
svojemu prijatelju, blizu Tule stano-
jočemu Čerkovu. Ruski časopisi so
prinesli povodom Tolstega jubileja

novu, dolejš še ne objavljeno njegovo
delo. V svoji kmečki noči z veliko
kučno iz ovčje kočuhovine na glavi,
z kmečko mašlo na hrbtu, stopa po
cesti jasnopoljanski in kmetje ga spo-
stljivo pozdravljajo, vsaka deca ga
vriaskaje obkroža in prijatelji, očena-
jki, časniki, pisatelji hite k njemu,
ga ustavljajo in ogovarjajo. O do-
življajih, ki jih je imel Tolstoj v
svojem dolgem življenju zbog svoje
kmečke obleke, krožijo številne anek-
dote.

Tako je prinesel nekoč v Moskvi v
neko uradništvu rokopis svoje nove
povesti. Bilo je že zvečer in dobil je
tam samo sorodnika založnikovega, ki
je opravljal svoje pisarniške posele.

"Kaj iščeš tukaj?" je vprašal
mladi mož osorno vstopivšega starč-
ka v kmečki obleki.

"Prinesel sem povest", je pohlev-
no in mirno odgovoril pesnik.

"Je že prepozno, z urednikom zdaj
ne moreš govoriti."

A zanimaj je pač malce mladega
gospoda stari kmet, ki je tudi hotel
"pesnikovati", in vprašal ga je bla-
gohotno:

"Ali te to tvoja povest?"

Tolstoj je pokimal; in ko se je
mladi mož zopet milostno nasmehljaj
in opomnil, naj stari pusti svoje
delo v uradništvu, je odvrnil pesnik:

"Povejte, prosim, uredniku, da mu
je prinesel to povest grof Tolstoj."

"Grof Tolstoj?" se je smejal mla-
di mož. "No, več kaj, stari, hodi
svojo pot in ne pripoveduj neumno-
sti. Tebi vendar nihče ne bi to ver-
jel."

S tem je pokazal pesniku vrata.
Ko je zvedel naslednjega dne ured-
nik o tej stvari, se je prijel za glavo
in kričal kakor blaznik, češ, da bode
njegova sramota in sramota njegove-
ga uradništva zdaj šla po vsem svetu.

No, veliki pesnik in modrijan ni ar-
hiv besede o tem sprejemu v uradni-
štvu; šele zdaj, veliko let pozneje,
se je doznalo za ta dogodek.
V zadnjih letih se je v Rusiji iz-
cimila posebna vrsta literarnih spe-
cijalistov, ki se pečajo izključno s
Tolstega kultom. Življenje grofa
Tolstega je v ustvarjanju, dekanju in
na mislih tako bogato, da piše več
pisateljev, ktere prištevajo on svojim
prijateljem in ki uživajo njegovo za-
upanje, leto za letom le o življenju
Leva Nikolajeviča Tolstega. Najzna-
menitejša je v tem pogledu Sergeje-
nava knjiga "Kako živi in dela grof
L. N. Tolstoj".

Vitez vojnege reda.

Ruski spisal Nikolaj Fedorov.

V ogromnem strojnem oddelku ti-
skarne je poltema; s stropa vise
kakor kake rastline -- vrvice elek-
tričnih svetilk. Ves prostor zavze-
majo težki stroji, ki se odražajo v tej
pozni uri in nejasnih obrisih. Nekaj
plasečega leži v silnih kolesih, črnih
valarjih...

Dve, tri žarnice, ki gore v kotu, ne
razganjajo temo, ampak jo delajo še
skrivnostnejšo. Na majhni, nizki mi-
zici leže s kositrast obite deske; ne-
kaj delavev reže iz velike pale pa-
pirja kose neke risbe. Mežikajo s
trudnimi očmi, se pripogibajo globoko
nad mizo in njih roke se gibljejo hi-
tro in brezglasno...

Dva mladeca stojita, s hrbtom na-
slonjena na zakajeno steno, in upi-
rata oči v obraz visokega bradatga
moža v kratkem suknjiču in zakrpa-
nih hlačah.

"Tudi pri Lavojanu (to je Liao-
yangu) sem bil", pripoveduje ta člo-
vek, "in pri Sandepu in ob Šahu...
povsod sem bil -- celo Mandžurijo
sem premarširal in tudi red imam.
A kaj naj napravim zdaj iz njega?
Obe nogi sta prestreljeni in to trga,
kadar se preminja vreme."

"Ali si videl tudi Japonce?" se
oglasil jeden rezačev, ne da bi preki-
nil svoje delo.
"Kako, jaz? Jaz, vitez vojnege
reda? Ne samo, da sem jih videl,
žive sem jih zgrabil s tema svojima
rokama in jih vlekli v jetništvo. Za-
kaj so mi sicer dali red? Ali misliš,
da zastoj?"

"Kako naj vem to?"

"No, če nič ne veš, potem molči
in ne govori. Oh, so to ljudje! Sede
in sede v tej zadehli luknji in brbl-
ljajo."

"Torej pripoveduj no rajši, mesto
da nas grizeš", se je branil oni; "aj
sikaš kakor prazen samovar."

"Kaj je tukaj pripovedovati! Pri
Lavojanu je bilo."

"Kaj?"

"No to, za kar sem dobil red."

"No, povej vendar že..."

"Počakaj, da si preje prižgem."

In vsjak je segel v svoj globoki
žep, izvlekel pipo, je nabasal s svo-
jim jedkim tobakom in prišel:
"Da, pri Lavojanu je bilo. Jaz
sem bil pri dragoneh; služil sem pod
generalom Miškenom... da. Ho-
dili smo na rekognosciranje; hodili
smo po traji, po pet moč. Tako je
bilo tudi to pot. Šli smo v traja; jaz,
drugi, moj rojak iz smolevke go-
barnje, in drugi; ta je bil in bil

rije, ož staroverci. Hodili smo bolj
ponoči; tako tudi takrat. Ob osmih
smo odhajali; v deveti uri... Noč
je bila jasna; mesec je sijal; vse se
je videlo kakor podnevi. Treba je
bilo hoditi z veliko previdnostjo. Na-
še ogleduške patrulje hodijo in njih
patrulje hodijo, in predno si misliš,
streljajo eni ali drugi."

"Kaj, lastni streljajo tudi?"

"No, lastni, to je prva. Vidijo:
neke gomazi nekaj, in takoj stre-
ljajo. Šli smo in se ogledali, šli in
se zopet ogledali. Izprva smo hodili
akupaj, potem smo se ločili."

Damenili smo se bili, da se za vr-
teti dobimo pri dveh smrekah. Ti
dve velikanski smreki sta bili blizu
naše postojanke. Smreke tam so ve-
dražene; široke, kakor bi se raz-
širile. Sidoruč je šel na desno, Ko-
sič na levo, jaz pa sem šel narav-
nost.

Naenkrat sem se ustavil in poslu-
šal. Slišal sem glasove. Noč je bila
tiha in ta tišina je bila tako zvonča
kakor zvon. Zdelo se je, da je treba
samo udarca na njo, pa bo donelo vse
naokolo.

Ulegel sem se na trebuh in lezel
naprej. Pred menoj je bil majhen
grč, z mahom porastel; jaz gor in
gor... upal sem komaj dihati in sem
zlezel praz počasi do roba in pogle-
dal dol. Sveže izkopana šaneca se je
temnila, nekoliko naprej je gorel o-
genj. Bil sem prej prodril do sovraž-
nikove postojanke.

A čas je bil že blizu proti jutru;
nebo je postajalo belo in zvezdice čis-
to majčkene kakor svetle makove
glavice; komaj jih je bilo zapaziti.
Ležal sem in gledal. Nekje je zare-
getal konj tako glasno, da sem se
stresel. Svetloba pa kakor bi bila
tekla s kom za stavo... Drevesa so
se prikazovala, vsi kamni so bili vidni
kakor na dlani. In tam v šanecah so
prišli vstajati.

Začel sem prevdarjati. Le kako
sem prišel skozi vse njih strke ša-
re? Naravnost lahko rečem: Bog
me je bil spravil skozi. Da, skozi ure
je spravil pač, a kako pridem na-
zaj?

Sklenil sem, da se do noči ne ga-
nem. Tiho, čisto tiho sem zlezel na-
zaj, šel globlje v kamenje in se ule-
gal. Bil je mahovit, mehek pro-
storček.

Ležal sem na hrbtu in gledal: nebo
je modro, čisto modro, kakor naš
volneni kumac. (Kumac je preprosto
volneno blago.) Oblakov ni veliko;
dva, trije vise samo in tudi njim je
vroče. V zraku plava jastreb, mirno
na onem mestu, peruti razprostrate,
in gleda dol. Ko bi se moglo tega
streljati!

Od tam, od japonske strani, je bi-
slišati vse signale in glasove... Ka-
kih tristo korakov je bilo do šan-
ce, ne več. Enkrat -- najbrže so bile
predstraže -- je šlo trideset do štri-
deset ljudi čisto blizu mimo mene.
Tja pogledati sem se bal, a na kora-
kih je bilo slišati.

A postal sem čisto slab. Ali me
je bila izmagovala vročina ali je pri-
šlo do tega, ker nisem nič pil: vse
kosti sem imel kakor polomljene. Zo-
pet sem lezel, a roke in noge so me
bolele.

Tako sem bil prišel kakih dvesto
vatlov daleč, telo čisto pritisnjeno na
zemljo, samo glavo pokoncu.

Tedaj sem videl: dva Japonca sta
šla, jeden večje postave, drugi manj-
ši; šla sta in sta nekaj odvijala.

Uganil sem, da je to telefon; gre-
sta torej v skrivališče!

Kakih trideset vatlov pred menoj
sta se ustavila in pazila. Prekrižal
sem se, sree mi je bilo, a tu se ni
dalo nič napraviti: moja prva skrb
mora biti, da jima prerežem telefon-
sko žico in potem moram opraviti ka-
ko z njima; vsejedno je, kje trčim
vendarle na kako japonsko stražo...

S sabljo v roki sem lezel naprej.
Pol ure sem potreboval do teh tri-
deset vatlov. In videl sem: sedela
sta oba s hrbtom proti meni in gla-
dala naprej.

Ostalo mi ni več nego šest do se-
dem korakov. Počasi sem se vzdignil
in potem hajd nad njia!

Enega sem posekal s sabljo; utegnil
ni niti ozreti se. Drugi je bil skočil
pokoncu, je bil, kakor bi trenil, na-
sadil bajejnet na puško in je senil.

S težavo sem se ognil v stran in
zgrabil s obema rokama puško --
sabljo sem bil pustil past... Vlekel
sem -- on je vlekel in kričal nekaj
v telefon, jaz pa sem si mislil: ti le
upij, tvoj telefon je že oskrbljen!

Slednjič sem ga spravil na tla, va-
ljala dva se nekaj časa, dobil sem ga
pod se, mi s obema rokama trdno
stisnil roko, tako da je komaj še di-
hal, ter rekel sem mu: pojdiva!
Vzel sem sabljo zopet v desno roko
in z levo sem ga držal. Glasava
v baji sem šel naprej, a nekaj

so se zopet komaj vlekli noge; tudi
on je težko sope!

Hodila sva dolgo; nazadnje nisem
mogel več; posadil sem ga na tla in
sem privzel njegovo nogo z jerna-
nom k moji, da ti mi ne ušel.

"Odpočila si hova", sem rekel,
"ali razumeš?" in si mislil pri sebi,
ta te itak ne razume.

A naenkrat je dejal s takim ruskim
jezikom, kakor govorimo zdaj-le:
"Ali hočeva kaj priznati?" Kar
otrpnil sem in slednjič sem rekel:
"Ne, ne maram."

A vzel je svojo steklenico s pasa
ter dejal: "Imam žganje", in je na-
pravil požirek. No meni so se cedile
sline in tvegaj sem tudi požirek...
Potem je imel mesne konzerve; je-
del je le malo; a moji zobje so delali
pošteno...

Ko sva se bila tako pokrepčala,
sva šla naprej in dospela k našim.

Straže so poklicale. Jaz seveda
nisem vedel parole današnjega dne
in sem zaklical praseče:

"Za božjo voljo, ne streljajte, bra-
tje! Jaz sem dragonec!"

Pustili so naju bližje in vprašali:
kdo pa je drugi?

"Japonca sem pripeljal", sem
dejal.

Skozi niso hoteli verjeti in povelj
so me k častniku in ta me je peljal
h generalu. -- Bili so dobri časi --
a zdaj...

Vojak je trenutek pomolčal in po-
tem je nadaljeval: "Kam naj grem
jaz, pohabljenec? Šel sem zadnjič
k nekemu generalu, ta je bil tudi v
Mandžuriji. -- Kaj morem jaz, je
dejal, storiti za-te? Saj sem brez
službe... Tri rublje mi je dal."

V STARO DOMOVINO SO SE PO- DALI:

Jernej Pezdri iz Waukegana, Ill.,
na Vič; Anton Kos iz Hostetterja,
Pa., v Trbiž; Anton Repovš, Anton
Slapske, Ivan Zupet, Ivan Savšek,
Fran Pavlin, vsi iz Hostetterja, Pa.,
v Dortmund, Nemčija; Martin Kram-
poč in Ivan Krampoč iz Primero,
Colo., v Gradec; Fran Lavrič iz
Straight, Pa., v Lazce; Ljudevit La-
rič in Ivan Lavrič iz Straight, Pa.,
na Hrib; Josip Vesel iz Straight, Pa.,
v Travniki; Ivan Dolenc iz Straight,
Pa., v Cermenice; Fran Kovač iz
Straight, Pa., v Podpresko; Fr. Ben-
čina iz Straight, Pa., v Retje; Josip
Benčina iz Straight, Pa., v Segovo
vas; Andrej Jalovec iz Clevelanda,
Ohio, v Brežice; družina Zore iz She-
boygan, Wis., v Mokronog; Fr. Flus
in Josip Slak iz Sheboygan, Wis., v
Mokronog; Ivan Zagožen iz Durango,
Colo., v Brasnovce; Ivan Miklič iz
Emporium, Pa., na Travo; Anton
Bolha in Mat. Zupce iz Emporium,
Pa., v Iško vas; Karol Lesjak iz Em-
porium, Pa., v Zatično; Fran Oecjan
iz Emporium, Pa., v Ljubljano; Gio-
vani Vano in Giovanni Morelli iz
Coster, Idaho, v Milano; Anton Mi-
šič iz Bellings, Mont., v Martinjak;
Anton Tele iz Bellings, Mont., v Ze-
rovnic; Antop Mulec iz Bellings,
Mont., v Podgora; Ivan Klaj, Josip
Klaj, Anton Božič, Jurij Kranjcar,
Ivan Gabrian in Martin Grubišič iz
Grand Fork, B. C., Canada, v Reko;
Ivan Mihelič iz Butte, Mont., v Čer-
pomelj; Fran Kosčević, Nik. Čubra,
Fran Fischer, Vinko Jelenčič in An-
drej Vitela iz Duluth, Minn., v Za-
greb; Lovrene Pirnat iz Duluth,
Minn., v Kamnik; Fran Debeve, Jos.
Zore in Fran Savinšek iz Sheboygan,
Wis., v Trebelno; družina Troha iz
St. Mary's, Pa., na Rake; Ilija Pri-
ce, Nik. Price, Vujo Veržič in Geno
Basta iz Hibbing, Minn., v Reko; Jo-
sip Košerok iz Leadville, Colo., v
Presko; Fran Smolič in Ivan Smolič
iz Aldridge, Mont., v Novo mesto;
Gasper Stanič in Miko Slovanič iz
Great Falls, Mont., v Brebir; Fran
eČsen iz Ely, Minn., v Cerklje; Ivan
Brezovar iz Milwaukee, Wis., v No-
vo mesto; Josip Erce iz Gowanda,
N. Y., v Vodic; Nikolaj Arko, Jos.
Pruden, Primož Medic, Anton Šin-
kovec, Tomaž Hoenigman, Josip Kre-
belj, Ivan Koslevčar, Fran Cvelar,
Anton Miklavčič, Tom. Lumpert, Jo-
sip Keme, Anton Janež in Jos. Mla-
kar iz Clevelanda, Ohio, v Ljubl-
ljano.

Vsi ti potniki so kupili vožnje list-
ke pri tvrki Frank Sakser Comp.
v New Yorku, 109 Greenwich St.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Bojakom Slovencem v Claridge, Pa.,
naznanjamo, da je za tamošnji okraj
naš zastopnik

Mr. JOHN BATICH,
P. O. Box 487, Claridge, Pa.,
ter ga bojakom toplo priporočamo.

Frank Sakser Company.

Razglednice!

ZA BOŽIČ in NOVO LETO. 10
komadov 30c, posamezen komad 5c.
Velika razglednica SINGER BUL-
DING, največje poslopje na svetu, 8c
komad.

HUMORISTIČNE in razne druge
vrste, 12 komadov 30c.
Pri naročitvi je darar priložiti!

FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich St., New York, N. Y.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

za Združene države Severne Amerike.

Sedež: Forest City, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v drž

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januara 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:
Predsednik: Fran Medoš, 9478 Ewing Avenue, So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: Jakob Zabukovec, 4824 Blackberry Street, Pittsburg, Pa.
Glavni tajnik: Jurij L. Brožič, Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: Maks Križnik, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: Ivan Govže, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:
Ivan Germ, predsednik nadzornega odbora, Box 57, Braddock, Pa.
Alojzj Virant, II. nadzornik, Cor. 10th Avenue & Globe Street, E. Lorain, Ohio.
Ivan Primožič, III. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
Mihael Klobučar, predsednik porotnega odbora, 115, 7th Street, Calumet, Mich.
Ivan Keržnik, II. porotnik, Box 138, Burdine, Pa.
Janez N. Gosar, III. porotnik, 719 High Street, W. Hoboken, N. J.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 711 North Chicago Street, Waukegan, Ill.

Krajevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembe u-
člov in druge listine na glavnega tajnika: George L. Brožič, Box 424,
Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.
Denarne pošiljave naj pošiljajo krajevna društva na blagajnika:
John Gouze, Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem
drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljejo duplikat vsake po-
siljave tudi na glavnega tajnika Jednote.
Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posamezni-
kov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: Michael Klobučar,
115 7th St., Calumet, Mich. Pridelani morajo biti natančni podatki vsa-
ke pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

ZOPET SPREJETI

V društvo sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash., 10. nov.: Rok Ge-
čan cert. 3721 I. razred. Društvo šteje 173 udov.

ODSTOPILI

Od društva sv. Alojzija št. 36 4. nov.: Ana Aslak cert. 6543. Dru-
štvo šteje 47 članice.

ORTANI

Iz društva sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash., 4. nov.: Anton Be-
nac cert. 2839, Ljudevit Zidarič cert. 5328. Oba v I. razredu. Društvo
šteje 186 udov.

Iz društva sv. Janeza Krstnika št. 71 v Collinwoodu, Ohio, 15. nov.:
Anton Brudar cert. 4061 I. razred. Društvo šteje 171 udov.

PRESTOPILI

Od društva sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo., k društvu sv.
Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa., 12. nov.: Josip Culkar rojen 1877 cert.
5140 I. razred. Prvo društvo šteje 276, drugo 95 udov.

JURIJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 11. nov. se je od-
peljalo z južnega kolodvora v Ljub-
ljani v Ameriko 118 macedoncev, 40
hrvatov, 100 Slovencev in 40 Koče-
varjev.

Orožništvo je 11. novembra areto-
valo in izročilo deželnemu sodišču v
Ljubljani Marijo Rozmanovo, o kateri
se je poročalo, da je v Vizmarjih na-
menoma usmrla svojega šestletnega
sina. Sodna obdukcija je dognala, da
je bil deček zastrupljen s strupom, s
kakršnim zavajajo podganam.

Gonjača je obstrelil neki lovec, ko
je Franc Kocijančič iz Črničev pri
Mošnjah priredil pri Vel. Dobropolju
lov. Obstreljenec je posestnikov sin
Ivan Bohinec iz Ljubnega in so ga
moralizirali zaradi težke poškodbe prepe-
ljati v bolnico v Ljubljano.

Tat in berač. Potepuh Jožef Pešker
je v stanovanju Marije Caserman v
Cerknici ukradel 112 kron, potem pa
prišel v družinsko sobo berač. Ker
so domači slišali prej neko ropotanje
v stanovanju in se jim je Pešker zdel
sumljiv, so šli gledat tja in dognali
tatvino. Peškera so zaprli.

Obesila se je "na šrang" pri Rupi
krčmarica Surina. Ponoči jo je klical
štriletni otrok, se skobacal iz poste-
lje ter hitel k durim, kjer je zapazil,
da se je mati obesila. Revi je pred
dvema mesecema umrl mož in najbrže
se ji je od žalosti zmešalo, da si je
sama končala življenje.

Umrila je Josipina Schmidt rojena
Mausser, stara 25 let, v Ljubljani.
Umrila je Ana Klopčič, ljubljanska
mestna uboga, stara 85 let.

Na ognjišču ponesrečen otrok. V
št. Petru na Krasi je prišel dveletni
cerkovnikov otrok na ognjišče pre-
blizu ognja. Otroku se je vnela obleka
in dobil je take opekline, da je kmalu
mrt.

Državne podpore. Za napravo vodo-
voda v Jasenu in Vrbovo, okraj Po-
stojna, je dovoljena državna podpora
17,130 K. Za po toči oškodovane po-
sestnike v črnomaljskem okraju je
dovoljena državna podpora v znesku
17,000 K.

Kazenske obravnave pred deželnim
sodiščem v Ljubljani. Uro z veri-
žico je izmaknil že večkrat za-
radi tatvine kaznovani delavec Fran

Malo moder krčmar. Nedavno pri-
šel je v neko krčmo, nehajajočo se v
Gledališki ulici v Gorici, neznan člo-
vek. Ko se je nekaj časa razgovarjal
s krčmarjem, preslepil ga je s ponud-
bo, da mu v pol uri časa prinese 600
italijanskih lir, ako mu krčmar poprej
da 90 K, ktere bi neznanec rabil za
nakup lire. Seveda je krčmar zastoj
čakal neznanca z lirami.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Tri mesece je dobil 17letni de-
lavec Alojzj Senekovič iz Zamarka,
ker je izkazoval ljubezen osebam svo-
je spola.

Pogorel je pri Konjicah mlad po-
sestnik Anton Sadek. Zgorelo so vsa
gospodarska poslopja s poljskimi pri-
delki. Škoda je 15,000 K, zavarovalni-
ne pa le 1400 K.

Na Dravi je umrl tesar Jožef Ke-
berl, ko je pri Mariboru popravljal
neki most. Zadel ga je kap.

Nesreča s revolverjem. Posestnikov
sin Sušnik v Trbovljah je hotel svoj
revolver izstreliti. Pri tem pa je tako
neprevidno ravnal, da mu je krogla
prešla desno roko.

Žrtve svojega poklica. Pri Ponik-
vah je prišel železniški pomožni paz-
nik Ferdinand Dernovšek pod kolesa
vlak. Vsled dobljenih poškodb je
Dernovšek v celjski bolnici umrl.

Smrtna kosa. V Dolu pri Hranjniku
je umrl župan Franc Pekar. — V
Spitališču pri Konjicah umrla je dne
10. novembra Angela Sirko, učitelj-
eva vdova. — V Švici je umrl maribor-
ski sodni adjunkt dr. Ernst Weiss. —
V Mariboru je umrla soproga delovo-
dje v delavnici južne železnice Fran-
ja Kos.

KOROŠKE NOVICE.

V Beljaku so našli truplo 65letnega
Petra Rabiča iz št. Martina pri Be-
ljaku. Sodnijska komisija je spoznala,
da je bil Rabič umorjen s sekiro. —
Storilca iščejo.

HRVATSKE NOVICE.

Nesreča s smrtnim izidom. Na Reki
je padel 44letni Anton Larinčič iz Go-
rice po kamenitih stopnicah tako ne-
srečno, da je vsled tega umrl.

Glagolica v Dalmaciji. Laški listi
poročajo, da je rimska kurija prepov-
edala v zaderski nadškofiji glagolice,
kjer je bila v rabi že od pamtveka.

Italijanski šovinizem na Reki. Re-
ški municipij je odredil, da se morajo
kočijaži v prometu posluževati samo
italijanskega jezika. Tudi hlevi njivo-
vih konj morajo biti v mestu.

BALKANSKE NOVICE.

Proti ustašem v Macedoniji. Sofija,
12. novembra. Angleški zastopnik je
danes po naročilu svoje vlade resno
opozoril bolgarsko vladu na narašča-
joče bolgarske čete v Macedoniji ter
je pozival, naj napre ves svoj upliv
proti ustašem.

Zabodel ga je pri kartanju. Iz Sa-
rajeva poročajo: V Vratniku igrali
so na karte 17letni Turabija Ahmed
in 19letni Meho Bučak. Pri kartanju
sta se dečka sprla. V prepiru je Ah-
med Turabija potegnil nož in Bučaku
do kosti prerezal vrat.

Zarota v Črni Gori. V Vasojeviču
so prijeli turškega podanika Andrijo
Bukajlova Pantoviča. Našli so pri
njem šest bomb. Pantovič je v sorodu
bivšega črnogorskega poslanca Čula-
fića.

BAZNOTEROSTI.

Vseučiliški profesor — tat. V
knjižnici nekega samostana v Peru-
žiji je umrl pred kratkim knjižničar.
Po njegovi smrti so dognali, da je iz
knjižnice zmanjkal dragocen s mini-
aturami okrašen psalter. Poizvedelo
se je, da je knjižničar psalter posve-
til svojemu prijatelju, vseučiliškemu
profesorju in ravnatelju vseučiliške
klinike v Ženevi dr. Oddiju. Ta je po
knjižničarjevi smrti mislil, da knji-
ničar ni nikjer zapisal, da mu je po-
sodil psalter. Zato ga je prodal za
5000 frankov nekemu trgovcu umet-
nin v Parizu. Radi tega je stal nedav-
no pred rimskimi porotniki. Tekom
razprave se je uvidelo, da je dr. Oddi,
človek sijajnih sposobnosti, ki je v
znanstvenem svetu dosegel naglih in
odličnih uspehov in ktere ga čakala
še sijajnejša bodočnost, da je torej
dr. Oddi vsled prevelikega uživanja
morfije povsem propadel. Porotniki
so na podlagi zdravniškega mnenja
prišli do prepričanja, da dr. Oddi za
svoja dejanja ni dočela odgovoren,
zato je bil obsojen samo na deset me-
secev ječe.

Dvojboj valed ostre polemike. V Pa-
rizu se je vnela ostro polemika med
znanim pisateljem komedij, Rob-
ertom de Fleurs, zetom Sardou-a, in
dramskim kritikom Novize-om od
"Gil Blasa" in "Matina". Tekom
polemike sta se imenovala tako raz-
burila, da sta se naposled pobila v
dvojboju na sablj. Nedavno je pa po-
zval Alfred Edwards, ustanovitelj in
ravnatelj "Matina" ravnatelja gla-
dališča "Teatre Française" na dvo-
boj. Streljala sta se s samokresi, a
nikdo ni bil ranjen.

Kaj pače mačka na noge? Ako
skoči mačka še tako nerodno z naj-
višje strehe ali zidu, ne pada nikoli
na glavo, temveč vedno na noge. To
izhaja od tod, ker mačka pri skoku
zasuče truplo, kakor stori to dober
plavač, ki se tudi pri skoku v vodo
tako zavrti, da prileti ali z glavo ali
pa z nogami naprej v vodo. Fizik
Hartmann je to dejstvo posebno na-
tanko preiskal. Privezal je mački
trakove na noge, potem je zasulak
mačko tako, da ji je visela glava na-
vzdol ter izpustil vse štiri trakove
istočasno. Mačka je padla na tla, a
na noge. Med padanjem je namreč
bliskoma zasulak truplo s tem, da
je napravila z repom krog v zraku.
Da stvar natančneje pojasni, napra-
vil je Hartmann mačko iz lepenke.
Skozi valjar je napeljal žico, na kon-
cu žice pa pritrdil repu slično napra-
vo. Rep je bil na vretenku. Napravil
je z lepenko, kakor poprej z živo
mačko, obenem pa sprožil vretenko,
da se je med padanjem rep zavrtel v
krogu, in res je stvor priletel vselej
na noge, kakor poprej živa mačka.
Ako pa vretenko ni sprožil, padla je
lepenka na tisto stran, ki je bila v
začetku padanja, navzdol.

Kaj na Angleškem ni dovoljeno.
Nedavno je angleški parlament po
burnih debatah razveljavil določbo,
ki je dosedaj prepovedovala zakon s
setro pokojne žene. Angležanska cer-
kev pa še ohrani določbo, vsled k-
terih ni dovoljena poroka: s staro ma-
terjo, z materjo starega očeta, s sta-
ro materjo svoje žene, s sestro svoje-
ga očeta, s sestro svoje matere, z že-
no očetovega brata, z ženo materine-
ga brata, s sestro ženinovega očeta, s
sestro ženine matere, s svojo mater-
jo, mačeho, taščo, z lastno hčerjo, s
hčerjo svoje žene, z ženo svojega si-
na, s hčerjo svoje hčere, s hčerjo že-
ninovega sina, z bratovo hčerjo, sestri-
no hčerjo, z ženo bratovega sina, z že-
no sestrinega sina, s hčerjo ženinovega
brata in s hčerjo ženine sestre.

Nevesto kupil na kilograme. Iz
Pečuha poročajo listom: V občini
Kolke je neki bogat kmečki sin pro-
sil za roko neke deklice. Starši dekl-
ce niso hoteli spoštka o poroki de-
klice s snubačem nič slišati, končno
so pa dovolili v poroko pod pogojem,
da se deklce iztehta in da ženin pla-
ča šest kron za kilogram. Ženin je bil
s tem zadovoljen, a je še poveni dobil
nevesto, ker je nevesta tehtala le 43
kilogramov.

V pojasnilo kako si pomagati.

Na množestvelna vprašanja, k-
teram zadnji čas dohajajo iz raznih
krajev Zjed. držav glede sedanje de-
šarne krize, odgovarjamo še posebej
tem potom, ker je stvar zelo važnega
pomena in se naši rojaki gotovo sa-
nimajo zanjo.

"Mestna hranilnica ljubljanska"
in "Kranjska hranilnica", kakor te
di drugi denarni zavodi v Ljubljani
so ustanovljeni na dobri podlagi in
se ni bati nikake zgrebe.

Kdor želi poslati denar v hranilni-
ce, sorodnikom ali prijateljem v Ev-
ropo in ne more dobiti denarja iz ban-
ke, da bi kupil Postal Money Order,
naj zahteva na banki za isto svoto,
ktero misli odposlati NEW YORK
BANK DRAFT TO THE ORDER
OF FRANK SAKSER CO.

Omenjeni denar se pošlje nam
in natančni naslov prejemnika, regi-
strirano po pošti.

Nadalje izvršili bomo mi pošilja-
tev vestno in točno kakor po navadi
Za denarne pošiljave za staro do-
movino sprejemamo tudi navadne če-
ke; pripomniti pa moramo, da mora
biti vsak tak ček pravilno podpisan
ali indorsiran na drugi strani in da
dospe denar, nakazan po navadnih
čehih 4 do 8 dni kasneje na določeno
mesto. Plačati je tudi malo kolekcijo,
ki se računa po razdalji od New
Yorka.

Vel isti pa, kateri bi radi takoj ed
potovali v staro domovino in ne mo-
rejo gotovega denarja na banki do-
biti, naj zahtevajo na banki tudi
NEW YORK BANK DRAFT in ista
ga prinese s seboj v New York. Na ra-
čun omenjenega drahta dobili denar
pri nas vožne listke, potrebni denar
za na pot in kar bode preostalo, dobi
na banki v Ljubljani ali pa na zadnji
pošti v avstrijski veljavni.

Na New York Bank-draftih je na-
pisano ime one newyorške banke,
ktera ima pokriti zmanjšani znesek pe-
tom Clearing House. Teh draftov ni
zamenjati s navadnimi čeki.

Ravnajte se po teh navetih, ker
tako se lahko izognete raznih ne-
prih.

FRANK SAKSER CO.

Iščem brata JOSIPA MUHIČ. Kdor
izmed rojakov ve za njegov naslov,
prosim, da mi naznači. Lawrence
Muhic, 630 Elm St., Leadville, Col.
(23-12)

COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE.

Dr. R. Mielke, Medical Director.

Ako je človek bolan, takrat šele zamore ceniti veliko vrednost zdravlja. Trdno zdravje
je največja sreča za vsakega človeka, za bogatega, kakor tudi za revnega. Za bogatega, da za-
more uživati življenje v vseh razkošnostih, za revnega pa, da zamore preskrbeti vsakdanji kruh
za-se in svojo družino, ker brez tega ni življenja za njega.

Skrb za Vaše zdravje je Vaša največja dolžnost v življenju. Ako Vi dopustite, da Vaše
zdravje polagoma hira ter slednič popolnoma zapadete boleznim, s tem ne zakrivite samo Vaši lastni
osebi, ker isto ne spada samo Vam, ampak tudi Vaši družini, Vašim prijateljem in Vaši domovini.
Ako toraj zdravje zanemarite, ko imate priliko se ozdraviti, ni za Vas nobenega oproščanja.

Vsi oni, kateri so trošili čas in denar za zdravlila, a brez uspeha, naj taloj natenko opišejo
svojo bolezen našemu glavnemu zdravniku, kateri je gotovo že mnogo bolnikov z jednako boleznijo
imel v svojem zdravljenju, kateri so dosegli zaželjeni uspeh ter popolnoma ozdravili.

Mi namreč pri nakupovanju in pripravljanju zdravil ne gledamo na to, če ista malo več
stanejo, samo, da imajo po zavžitju pravi uspeh pri bolniku.

Pisma, katera vsaki dan prihajajo od bolnikov, kateri so že popolnoma obupali nad svojim
zdravjem in kateri se danes vselej boljšeje zdravlja, kakor kdaj poprej, dovolj jasno pričajo o tem.

Čitajte nekaj tih zahvalnih pism ter slušajte, kaj oni poročajo, kaj je on storil za nje,
kateri so morda ravno na taki bolezni болоvali, kakor Vi, kajti on zamore tudi za Vas storiti to,
kar je za druge storil.

Centeni Collins M. I. I.

Vaše pismo sem prejel, ter
Vam pošiljam svojo sliko, katero
priobčite v časopise ter se Vam
zahvaljujem za Vaša zdravlila,
katera so mi pomagala, kakor
Vam je znano, da sem v 8 dne-
vih popolnoma ozdravil.

Se vam še enkrat zahvaljujem
in vsakemu Vas priporočam Vaš
hvaležni

Martin Krivic,
812—6. St. Racine, Wis.

Directorju Collins N. Y. M. I. I.

Vas prav lepo pozdravim in
se zahvalim za ozdravljenje moje
bolezni, ker vem, da ni doktorja,
kateri bi mogel človeka tako
hitro ozdraviti, kakor Vi. Ko
sem zdravlila prejel ter jih pričel
točno po Vašem predpisu rabiti,
jih nisem še polovico porabil, pa
sem bil popolnoma zdrav, kakor
poprej.

Vas še enkrat zahvaljujem
in vsakemu Vas priporočam Vaš
hvaležni

Josip Gulek,
Box, 26 Broadhead, Colo.

Martin Krivic

ZATORAJ ROJAKI! ako ste bolni, pridite osebno ali nam pismeno naznanite Vašo
bolezen in vse simptome. Mi pošiljamo zdravlila na vse kraje sveta, za katera se tu v Zedinjenih
Državah plača pri prejemu. Ako se pismeno obrnete na nas, pišite v svojem materinem jeziku,
ker mi imamo nad 24 izurjenih tolmačev in Correspondentov za vse Evropske jezike, tako zamorete
odgovor in natančno pojasnilo o Vaši bolezni dobiti v Vašem materinem jeziku.

Vsa pisma naslavlajte na slediči naslov:

The COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE.
140 West 34th Street, NEW YORK.
Uradne Ure od 10—5 v tednu in 10—1 ob nedeljih in praznikih.

Kje je moj brat ANTON PAJK?
Pred kakimi 5. leti je šel od tu
v Staffanon, Minn., odkar mi ni
več znano o njem. Slišal sem en-
krat, da je umrl v Roslyn, Wash.,
in drugič pa, da še živi v Minne-
soti. Prosim cenjene rojake, če je
komu kaj znano o njem, da mi
blagovolijo naznaniti. Mike Pajk,
P. O. Box 63, Jenny Lind, Ark.
(3-6—12)

Išče se

DOBRO IZVEŽBANO DEKLE ZA
SALOON.

Plača primerna, delo lahko. Na-
tatančneje poizvedeti je pri:

John Jakše,
P. O. Box 326, West Mineral, Kansas.
(30-11—5-12)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojaki Slovenci in Hrvati, kateri
potrebujete dobre zimске obleke, pri-
poročam vam staro obče znano trgo-
vino

STAR ŠTOR

na šte. 760—770 West Washington
Street, Indianapolis, Ind. Vprašajte
se za Josipa Seklan, ker z menoj lanko
govorite v domačem jeziku in za-
gotovim vas, da bodem vsacega po-
polnoma zadovolil. Jaz govorim slo-
vensko, hrvatsko, nemško, madjarsko,
macedonsko in angleško.

Nadja se množestvelnega obiska,
se priporočam

spoštovanjem
Josip Seklan.
(23-11—23-12)

Kje je JOSIP ZALAR? Doma je iz
Unca na Notranjskem. Svoječasno
je bival v Conemaugh, Pa., ter od
tu odšel brez da bi jaz vedel kam.
Rojake prosim, kteremu je imeno-
vani rojak znan, naj mi blagovolijo
naznaniti njega naslov, kajti poro-
čati mu imam važne stvari. Joseph
Govekar, Box 140, Conemaugh, Pa.
(2-4—12)

NAZNANILO.

Članom društva sv. Alojzija št. 31
J. S. K. Jednote za Braddock, Pa.,
in okolice se naznanja, da bo dne
8. decembra točno ob 1. uri popoldan
v navadni dvorani glavno zborovanje.
Pri tej seji se bo volil nov odbor
ter razpravljalo o važnih, društvo ko-
ristnih stvareh. Vsakega člana dolž-
nost je, da se gotovo udeleži.

Objednem se naznanja vsem čla-
nom, kateri stanujejo več kot 30 milj
od Braddocka, da se takoj javijo dru-
štvenemu tajniku, da se jim zamore
dopisati potne liste. Kdor tega ne
stori, ni več opravičen do društvene
kakor tudi ne Jednotine podpore.
(2-4—12)

Kje je MIHA ŠKUFCA, po domače
Štepan Miha? Doma je z Milave,
fara št. Vid na Dolenjskem. No-
ga ga je bolela okrog 7 let in sedaj
je popolnoma zdrav. Zdelaj podpisi-
sani sem ravno v takih težavah in
bi rad svedel za njegov naslov, da
bi si znal potem kje pomoči iskati.
Prosim cenjene rojake, ako kteri
ve za njega, da mi nazlov dolo-
žite, za kar mu bodem zelo hvale-
žen. — Frank Bartolj, P. O. Box
95, Conemaugh, Pa.
(26-11—3-12)

Telefon 246.

Frank Petkovšek

720 Market Street

Waukegan, Ill.

priporoča rojakom svoj

SALOON,

v katerem vedno toči sveže pivo, dobra vina in whiskey, ter
ima na razpolago fine smodke.

V svoji PRODAJALNICI ima vedno sveže groce-
rije po nizkih cenah.

Pošilja denarje v staro domovino zelo hitro in ceno; v
zvezi je z Mr. Frank Sakserjem v New Yorku.

MARKO KOFALT,

249 So. Front St.,
STEELTON, PA.

Priporoča se Slovencem in Hrvatom v
Steeltonu in okolici za izdelovanje kupnih
pogodb, pooblastil ali polnomoči (Voll-
macht) in drugih v notarski posel spadajočih
stvari, ktere točno in po ceni izvršujem.
Dolge prodajne parobrodne listke za v stari
kraj za vse boljše parnike in parobrodne
proge ter pošiljam denarje v staro domovino
po najnižji ceni.

Mr. Marko Kofalt je naš zastopnik za vse posle in ga ro-
jakom toplo priporočamo.

FRANK SAKSER CO.

Rojakom v Pittsburgu, Pa. in okolici

naznanjam, da je za tamošnji okraj moj

edini pooblaščeni zastopnik za vse posle

JAKOB ZABUKOVEC,

4824 Blackberry Alley

Pittsburg, Pa.

Uradne ure: vsak dan od 7. do 12. ure, ter ob sobotah do
8. ure zvečer.

Rojake ga vsem priporočam.

Frank Sakser.

Rodbina Polaneških.

Roman, poljski pisatelj H. Sienkiewicz, poslovenil Podravski.

DRUGA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

In stisnila se je močnejše ko Polaneškemu, zakaj veter se je jel tako močno zletavati vanjo, da se mu je bilo težko upirati. Ob enem popihu je njen ogrtač okoli vrat Polaneškega. Torej se je jel vračati v istinost! Stiskal je ob bok roko ljubeče žene ter čutil, da se ljubezen, dasi ne more zakriti z zavozo smrti, vsaj more spoprijazniti z življenjem.

Ko sta sedla v kočijo, je prijel Marico za roko ter je ni izpustil na vožnji. Časih se mu je vračala tolažba skoro popolnoma, zakaj mislil si je, da mora ta sladka in v svojem bistvu dobrotna deklica napolniti vse one nedostatnosti, ki so bile v njegovih občutkih, in oživiti vse, kar je izgubilo. "Moja žena! Moja žena!" si je pozavaljal v duši, zroč nanjo. In njene poštenosti, jasne oči so mu odgovarjale: "Tvoja!"

Ko sta dospela domov, se gospod Plawicki še ni bil vrnil z izprehoda pred obedom, torej sta ostala sama. Polaneški je sedel k Marici in dejal pod vplivom misli, ki so mu rojile po glavi:

"Rekli ste, da je bila Litka med nama — in bila je res! Vsekdar sem se vračal s pokopališča kakor potrt; seveda pa je dobro, da sva bila ondi." Marica mu odgovori:

"Zdi se mi, kakor bi bila šla tja po blagoslov."

"Tudi jaz čutim nekaj takega, in vrhutega se mi zdi, kakor bi bila že združena, ali vsaj bližja drug drugemu nego prej."

"Da — in to bo tožen in prijeten spomin obenem."

On jo zopet prime za obe roki in reče:

"Ako torej upate, da bova srečna, zakaj bi torej še odlagala to srečo? Prebлага, najboljša deklica moja, tudi jaz upam, da se bo nama godilo dobro; ne odlagajva poroke. Če le imava pričeti novo življenje, začniva ga takoj."

"To odločite vi. Jaz sem z vso dušo vaša."

Nato jo on stisne k sebi kakor prej. Trenutek kasneje je jel iskati z usti njena usta; ona pa, morda pod vplivom probujajoče se čutnosti, ni več odmikala glave, nego je zatisnila oči in mu sama podala usta, kakor bi bila že davno koprnela po tem.

VII.

Polaneškemu se je sedaj pričel čas priprav za poroko. Stanovanje je imel pripravljen že dalje nego leto dni, to je se prej, nego je bil spoznal Marico. Ob svojem času, ko se mu je Bukacki rogal zaradi tega stanovanja, češ, da opaža v njem, kako zelo koprnijo Polaneški po ženitvi, mu Polaneški ni ugovarjal.

"Tako je," je dejal. "Imam toliko, da si lahko dovolim kaj takega, in takole se mi zdi, da se že pričujem bližati temu smotru in da se začne že uresničevati moj namen."

Bukacki je imenoval to opreznost hvalno in je izrekel celo zaupanje, da si človek, ki tolikanj skrbi za prihodnost, ne naroči takoj tudi babice in pestunje. Polaneški namreč ni mogel trpeti, da bi mu kdo odrekal trezne nazore o svetu. Bukacki pa je sodil, da je to ptičji romantizem, vreden strnada, ki se ukvarja s poetičnim gnezdom. Eden je trdil, da ne more biti nič bolj pametnega, nego pripraviti kletko, ako hoče človek imeti ptiča; a drugi je omenil, da je kletka, dokler ptič še ni ujet in lov še ni dovršen, le nezmerna strast okusa. Končal pa je razgovor tako, da so se jeli spotikati ob tanke noge Bukackega, ki mu ne dovoljujejo, da bi se spuščal na lov za vsakovrstnimi ptiči, bodisi tudi brez kril. Bukackega je obšla naposled pri tem kaj dobra volja.

Ali sedaj, ko je bila kletka že do delana in ptič ne je ujet, nego tudi udomačen, je preostajalo še toliko dela, da se je Polaneški večkrat čutil, kako je postalo dejanje, v bistvu tako preprosto, kakor je ženitev, v olikani družbi tako zapleteno. Zdelo se mu je: Ako kdo ni opravičen, nadzirati npravnostne strani te zveze, ker je to posledica čiste, proste volje, tem manj sme biti pod nadzorstvom njegova formalna stran.

Toda mislil je tako prvič zato, ker ni bil postavodajalec, drugič zato, ker je bil vročernen človek, ki ga je jezilo, da je moral iskati listin, in tretjič zato, ker je, ko se je bil sklenil oženiti, tudi sklenil, opustiti premišljanje in analiziranje — in težil je na jo kot delaven mož. To ga je napeljevalo večkrat celo s ponosom, ko se je primerjal n. pr. Plozowskemu, čigar dogodbe so jele krojiti med ljudmi, še preden so jih spomnili iz

njegovih spisanih spominov. "Toda jaz sem iz druge kovine," si je mislil Polaneški nekako pomirjen. — Časih pa, kadar se je spomnil podobe Plozowskega, njegovega plemenitega in nežnega, toda obenem rezko očrtanega profila, njegove izobrazbe, njegove finosti in duševne prožnosti, njegove nenavadne umetnosti, kako si je pridobil ljudi, zlasti ženske, se mu je zdelo, da je on, Polaneški, manj izbran, manj plemenit tip ter sploh človek, izklesan iz sirovejše tvarine. Toda očital si je, da je očitno glede na življenske pogoje in na kljubovanje, ki ga zahteva življenje, prepogubno biti prevelik "filigran", kakor v duševnem, tako v telesnem oziru. Našel je v sebi tudi množico večje življenske sposobnosti. "Sicer pa," si je mislil, "utegnem biti sposoben še za marsikaj, njega pa je moči postaviti samo na stopnice skupno z bibliotami. Jaz vem, kako se prideluje kruh, on pa je le iz gotovega testa gnetel kroglice. Jaz barvam perkal, in sicer dobro, on pa je barval samo lica ženskam. Oh, kolika je razlika med nama v razmerah do žene! Ta človek je preanaliziral svoje življenje in življenje ljubljene žene, ugonobil njo in sebe, ker se ni mogel otresti dvoma, ali jo ljubi dovolj; pa tudi mene nadleguje dvom, ali je pač moja ljubezen popolna, a vendar jemljem to svojo ženo in bil bi ničemu nikoli, ne pa mož, ako bi na preprost način ne izžmle iz nje toliko dobrote in sreče, kolikor se je sploh da izžmleži."

Tukaj je Polaneški, dasi je odrekal analizi, jel analizirati, ne sicer sebe, pač pa Marico. Drznil pa se je tega le zato, ker je bil že izpočetka nverjen o prijaznem zaključku. Umel je, da pri oecivni Lodočnosti dveh ljudi ne zadošča dobra volja ene stranke in da se pretvori v ničlo, ako ni dobre volje na drugi strani. Zagotovljen je bil, da ne jemlje mrtvega sreča, ko se ženi z Marico. Marica ni prinesla na svet le prave naravi, nego je iz izza mlada živela vedno v dotiki z delom in v razmerah, v katerih je morala pozabljati nase ter misliti na druge. Vrhutega je plaval nad njo kot neprestan zagrobnih blagoslov spomin na mater, na nje mir, prostoto in poštenost ter obenem življenje polno ožnosti, čigar so se še sedaj kar najpospustlivejši spominjali bivalci v Kremenju. Polaneški je to vedel ter bil prepričan, da gradi, zidajoč na Maričino sree in njen značaj, na podstavu, ki se skoro ne da omajati. Čestokrat mu je prihajala na misel znanca in prijateljca njegove matere. Ko so jo vprašali ali jo bolj skrbi bodočnost njenih sinov ali hčera, je odgovorila: "Mene skrbe le sinovi, zakaj moje hčerke morejo v najhujšem primeru biti le nesrečne." Da! Sinove vzgaja šola in svet — in ona ta činitelja lahko napravi iz njih lopove — hčerke, ki se jim doma vcepi poštenost. "morejo biti v najhujšem primeru le nesrečne. Polaneški je umel, da je bilo tako tudi pri Marici. Ako jo je analiziral, je bila zato tudi ta analiza bolj podobna razgledu jubilatovemu po dragotini njegove metode učenjaka, ki bi rad dospel k nepoznanim in nepričakovanim zaključkom.

Toda nekoč sta se sprla z Marico dokaj resno, in sicer zaradi pisma Waskowskega, ki ga je bil Polaneški prejel iz Rima čez nekoliko tednov po profesorjevem odhodu in ki ga je docela prečital Marici. Pismo se je glasilo takole:

"Dragi moj! Stanujem via Tritone, pension française. Stopi v moje varšavsko stanovanje ter poglej, ali Snopczynski dobro oskrbuje moje drobnice, ali ima ta dovolj vode in zrnlja. Ko napoti pomlad, je treba odpreti okna in kletke — kdor hoče, naj ostane, kdor ne, naj izleti. Mladici iz vrste homo sapiens morajo imeti dobro hrano, ker sem z ta namen zapustil denar, a poleg tega malo morale in mnogo ljubezni. Snopczynski je vrl človek, toda melanholik. Kadar ga napade melanholija, kar po cele tedne gleda svoje škornje in molči — toda z otroki je treba govoriti, da so naposled zaupnejši. — To je vse, kar se tiče Varšave."

Trud svojega življenja, o katerem sem ti pravil, tiskam v francosčini v tiskarni 'L'Italie'. Nekoliko se posmehujejo moji francosčini in meni, toda tega sem že vajen. Bukacki je došel semkaj. Dobri, vrl mladenič je postal tukaj pravi čudak; pravi, da vlačil noge za seboj, toda tega ne vidim. Močno ljubi tebe in Marico in tudi vse druge, dasi taji. Zato pa, kadar jame govoriti, človeku kar sahnejo ušesa. Bog te blagoslovi, dragi mladenič, tebe in tvojo pošteno Marico. Rad bi bil na vajini svatbi, toda ne vem, ali dokončam do Velike noči svoje delo; zato zažuj sedaj, kaj ti povem, in znanj, da ti iz tega nastane pismo. Ne misli: Starec govori, da bi govoril, ko vendar veš, da sem bil učitelj in da me je tega poziva odtela zgolj dedščina po bratu, da sem pridobil izkušnjo ter videl marsikaj. Ako bosta imela otrobe — ne muči jih z ukom, naj rajši rasto po volji božji. Sedaj bi se lahko končal,

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Važno za rojake,

ki nameravajo potovati v stare domovine.

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Važno za rojake,

ki nameravajo potovati v stare domovine.

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Dr. Richterjev in Sidro Pain Expellerjem

Pozor Rojaki!

Novosajedne garantirano masilo za pletanje in golobradce, od katerega v 6 tednih legi lasje, brki in brada popolnoma zrastejo, cena \$3.50! Potne noge, kurje očesa, bradavice in ozeblino Vam v 3 dneh popolnoma ozdravim za 75c., da je to resnica se jamči \$500. Pri naročbi blagovolite denarje po Post Money Order pošiljati.

Jakob Wahčič,

P. O. Box 69 CLEVELAND, OHIO.

Knjige družbe sv. Mohorja

svo pričel naročnikom razpošiljati. Vsak naročnik dobi 6 KNJIG.

V zalogi pa imamo par sto istislov teh knjig več in te prodajamo, dokler zaloga ne poide, po \$1.50 s poštnino ali ekspres-stroški vred.

Rojaki iz Clevelanda, O., in okolice dobe iste tudi pri našej podružnici v Clevelandu, O., 6104 St. Clair Ave., N. E. Naročniki na te knjige, kateri so spremenili svoj naslov, črta iroma ki so se preselili, naj nam naznanijo svoj novi in stari naslov, da knjige gotovo dobe.

Nadalje smo obliki tudi

PRATIKE za leto 1908

Društva, Kmetstva in Klubs, mayerstva, za dobiti po 10 centov. Razporedajalec, kateri jih vzamajo sto kosov, jih dajo za \$6.

Dobe se pri FRANK SAKSER CO., 109 Greenwich Street, New York. 6104 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NEW YORK je najboljši prostor za pošiljanje denarja v staro domovino ali kupovanje parobrodskih tiketov, tam si lahko pomagata kakor hočeš, imaš pa zato izvrstnega moža, da ti postreže in ta je: FR. SAKSER, 109 Greenwich Street, New York

Najboljše zdravilo za putike, trganje in revmatizem je RICHTERJEV SIDRO PAIN EXPELLER. Dobiti ga je v lekarnah po 25c in po 50 centov.

JOHN VENZEL, 1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio izdelovalec kranjskih in nemških HARMONIK.

Delo napravim na zahtevanje naročnikov. Cene so primerno nizke, a delo trpečno in dobro. Trivrstni od \$23 do \$45. Plošče so iz najboljšega cinka. Izdelujem tudi plošče iz aluminija, niklja ali medenine. Cena trivrstnim je od \$45 do \$80.

Nižje podpisana pridoročam potujočih Slovenci in Hrvatov svoj.

SALOON

107-109 Greenwich Street, 0000 NEW YORK 0000 v katerem točim vedno pivo, doma prešana in importirana vina, fine likerje ter prodajamo izvrstne smodke.

Imam vedno pripravljen dober prigrizek.

Potujoči Slovenci in Hrvatje dobe stanovanje in hrano

proti nizki ceni. Postrežba solidna

Za obilen poset se priporoča FRIDA von KROGE 107-109 Greenwich St., New York.

MILLJONE dolarjev so že Slovenci in Hrvatje poslali v staro domovino po FR. SAKSERJU, 109 Greenwich St., New York, a nijeden ne more tožiti o zgubi, zato naj se vsak Slovenec na njega obrne.

Čast mi je naznaniti slavnemu občinstvu v Chicagu, Ill., kakor tudi rojakom po Zjed. državah, da sem otvoril novo urejeni saloon pri "Triglavu", 617 S. Center Ave., Chicago, Ill., blizu 19. ulice.

kjer točim pristno uležano Atlas-pivo, izvrstni whiskey. Najboljše vina in dišeče smodke so pri meni na razpolago. Nadalje je vsakemu na razpolago dobro urejeno kegljišče in igralna miza (pool table). Potujoči Slovenci dobrodošli. Vse bodem dobro postregel. Za obilen obisk se priporoča

Mohor Mladšč, 617 So. Center Ave., Chicago, Ill.

Največja in najstarejša hranilnica na Kranjskem.

Kranjska hranilnica v Ljubljani

ustanovljena leta 1820.

sprejema vloge in jih obrestuje po 4 odstotke ter plačuje rentni davek sama. Hranilnih vlog je bilo koncem 1. 1906 nad 69 milijonov kron.

Rezervni zakladi znašajo 9,270.313 kron.

Vsega upravnega premoženja je bilo glasom zadnjega računskega sklepa 85,105.396 kron,

in sicer znašajo med drugimi zakladi:

Zemljknižno zavarovanje ter. ative 37,877.422 K Posojila občinam in korporacijam 1,979.582 „ Menice 738.000 „ Vrednostni papirji 32,977.286 „ Vrednost hiš v Ljubljani, Trstu in na Dunaju ter graščin 2,920.893 „

Čisti upravnih dobiček — razen vsot, ki se pridenejo rezervnim zakladom — je odmenjen dohodnim in obkoristnim zavodom, društvom in podjetjem na Kranjskem.

Denarne pošiljave iz Zjed. držav in Canade posreduje tvrdka:

109 GREENWICH ST., NEW YORK. FRANK SAKSER CO., 6104 ST. CLAIR AVE. N. E. CLEVELAND, OHIO.

Kje je najbolj varno naložen denar??

Rezervnega zaklada je: 800.000.— kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

je največji in najmočnejši slovenski denarni zavod te vrste po vsem Slovenskem.

Sprejema vloge in jih obrestuje po 4%. Rentni davek plačuje hranilnica sama.

V mestni hranilnici je najvarneje naložen denar. Za varnost vseh ulog jamči njen bogat zaklad, a poleg tega še mesto Ljubljana z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Varnost je toraj toliko, da vlagatelji ne morejo nikdar imeti nobene izgube. To pripoznava država sama s posebnim zakonom in zato c. kr. okrajna sodišča nalagajo denar maloletnih otrok in varovancev le v hranilnici, ker je le hranilnica, a ne posojilnica, pupilarno varen denarni zavod.

Rojaki v Ameriki: Mestna hranilnica ljubljanska vam daje trdno varnost za vaš denar. MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA POSLUJE V SVOJI PALAČI V PREŠERNOVIH ULICAH.

Či naš zavezanec v Zdrutnih državah je že več let 109 Greenwich St. NEW YORK, N. Y. FRANK SAKSER CO. 6104 Saint Clair Ave. N. E. CLEVELAND, O.

JOHN CRACKER EUCLID, O.

Prigovori s kom svoja izvrstna vina, kmet v kakovosti nadkrija-jejo vna druga ameriška vina.

Euclidean vino (Concord) prodajam po 50c galono; belo vino (Catawba) po 70c galono.

NAJMANJŠE NAROČILO ZA VINO JE 50 GALON.

BRINJEVEO, za ktereja sem importiral brinje iz Kranjske, velja 12 steklenice laj \$13.00. TROPINOVEO \$2.50 galona. DROŽNIK \$2.75 galona. — Najmanje posode za žganje so 4 1/2 galona.

Naročilom je priložiti denar. Za obila naročila se priporoča JOHN CRACKER, Euclid, Ohio.

Čast mi je naznaniti slavnemu občinstvu v Chicagu, Ill., kakor tudi rojakom po Zjed. državah, da sem otvoril novo urejeni saloon pri "Triglavu", 617 S. Center Ave., Chicago, Ill., blizu 19. ulice.

kjer točim pristno uležano Atlas-pivo, izvrstni whiskey. Najboljše vina in dišeče smodke so pri meni na razpolago. Nadalje je vsakemu na razpolago dobro urejeno kegljišče in igralna miza (pool table). Potujoči Slovenci dobrodošli. Vse bodem dobro postregel. Za obilen obisk se priporoča

Mohor Mladšč, 617 So. Center Ave., Chicago, Ill.

Največja in najstarejša hranilnica na Kranjskem.